

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Ямбол, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Миглена П. Коматарова
в присъствието на прокурора Г. Д. Г.
като разглежда докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20242300600082 по описа за 2024 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на защитника на подс. Г. И. М. срещу Присъда № 177/07.12.2023 г., постановена по НОХД № 889/2023 г. по описа на Районен съд Ямбол.

С присъдата, подс.М. е признат за виновен в това, че на**.**.**** г. в гр. *****, без надлежно разрешително, съгласно чл.73, ал.1 и чл.30 от Закон за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП) и чл.1 и сл. от Наредбата за условията и реда за разрешаване на дейностите по чл.73, ал. 1 от Закон за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал в себе си високорискови наркотични вещества, по смисъла на чл.3, ал.1, т.1, и ал.2 от ЗКНВП, вр. чл.3 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични и Приложение № 1, Списък № I от същата, а именно коноп с общо нето тегло 22,755 грама /двадесет и два грама и седемстотин петдесет и пет милиграма/, както следва: Обект № 1/1 - коноп с нето тегло 10,904 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетраhydroканабинол 23.40%; Обект № 1/2 - коноп с

нето тегло 10,093 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 27.70%; Обект № 1/3 - коноп с нето тегло 1,300 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 28.70% Обект № 1/4 - коноп с нето тегло 0,424 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 26.20% и Обект № 2 - коноп с нето тегло 0,034 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол, всички високорискови наркотични вещества на обща стойност 136.53 лева /сто тридесет и шест лева и петдесет и три стотинки/ - престъпление по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1 от НК, поради което и на основание чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три месеца, което на основание чл.66 ал.1 от НК е отложено от изтърпяване за изпитателен срок от три години.

На основание чл.55, ал.3 от НК наказанието глоба, предвидено наред с наказанието лишаване от свобода, не е наложено.

На основание чл.354а, ал.6 от НК в полза на държавата е отнет предмета на престъплението - наркотични вещества – марихуана, предадени с приемно - предавателен протокол № *****_****/**.***.**** г. в ЦМУ, отдел „НОП“ гр. София.

На основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият е осъден да заплати направените по делото разноски общо в размер на 216.05 лв., вносими в приход на републиканския бюджет, по сметката на ОДМВР – Бургас.

В подадената жалба се твърди неправилност на присъдата на районният съд като постановена в нарушение на процесуалния наказателен закон, аргументирана с твърдение за това, че подсъдимият не владее български език, а в хода на досъдебното производство и на съдебното такова на същият не му е назначаван преводач. Твърди се неправилност на присъдата и поради допуснати от първоинстанционния съд при събиране, анализа и оценката на доказателствените източници, съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка се изтъкват допуснати нарушения на чл.13 и чл.14 от НПК и на чл.303 от НПК. На тези основания се претендира отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна такава. В условията на алтернативност се настоява за изменение на присъдата чрез преквалифициране на престъпното деяние от такова по чл.354а, ал.3, т.1 от НК в такова по чл.354а, ал.5, вр.ал.3, т.1 от НК или нейната отмяна, вместо което да бъде постановена друга такава, с която подс. М. да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение, поради наличието на предпоставките по чл.9, ал.2 от НК.

Участващият по делото прокурор от ОП-Ямбол пледира за правилност и обоснованост на постановената присъда и за справедливост на наложеното наказание. В тази връзка моли съда да я потвърди изцяло.

Въззивникът Г. М. участва във въззивното производство лично и със защитник - адвокат от *АК. Дватама поддържат въззивната жалба и молят съда да я уважи по

изложените в нея съображения. В допълнение, защитникът акцентира на Протокола за доброволно предаване от **.**.**** г., като счита същият за неправилно съставен поради липсата на доброволност на самото предаване на наркотика, тъй като към този момент нямало данни на Г. М. да са му били разяснени правата, а и поради твърдяното неразбиране на книжовен български език от него, което от своя страна е увредило съществено правото му на защита. На следващо място намира, че протоколът е порочно съставен, т.к. от материалите по досъдебното производство било видно, че марихуаната е „изета от адрес в жилищен блок, а протоколът за доброволно предаване е съставен в полицейското управление“. На трето място, защитникът сочи, че първото действие по разследването - обиск на подсъдимия, е ненадлежно извършено, т.к. при извършването му на подсъдимия не са му били разяснени всички права предвид обстоятелството, че същият не владее български език и е липсвало преводач. Предвид всичко това, включително и съображенията, изложени във въззивната жалба, счита, че присъдата на ЯРС страда от съществени процесуални пороци, които биха били отстранени с нейната отмяна.

В личната си защита и при дадената последна дума подсъдимият моли за отмяна на осъдителната присъда и постановяване на друга, с която да бъде оправдан.

Съдът, след като се запозна с изложеното във въззивната жалба, доводите на страните и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност доказателствата, съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК, извърши цялостна служебна проверка на съдебния акт и приема следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество се преценява като неоснователна, по следните съображения:

Възприетата от първоинстанционният съд фактическа обстановка е в съответствие и се подкрепя от събраните по делото в хода на досъдебното производство и проведеното съдебно следствие гласни, писмени и веществени доказателства, поради което проверяващия съд съгласно нормата на чл.339, ал.1 и ал.2 от НПК намира за ненужно да я преповтаря /арг.Решение №60207 от 15.02.2022 г. по н.д. № 683/2021 г., III н.о. на ВКС, Решение № 28 от 15.01.2024 г. на ВКС по к. н. д. № 635/2023 г. и др./. Относителите към решаване на делото обстоятелства са категорично установени в хода на разследването и на съдебно следствие в първата инстанция чрез способите и по реда на НПК. Съображенията, изложени от първоинстанционния съд относно доказаността на посочените обстоятелства и средствата за установяването им дават възможност на страните и на горната инстанция да проследи формирането на вътрешното убеждение на районния съд по фактите, включени в обхвата на чл.102 от НПК. Фактическите изводи са изградени въз основа на факти, логически правилно изведени от доказателствения материал. При спазване на процесуалния ред за събиране, приобщаване и проверка на доказателствата и след извършване на тяхната

правилна оценка, първоинстанционният съд е достигнал до верни изводи от фактическа страна. Съдът е отговорил и на всички възражения и доводи, наведени от страните. Мотивите на районния съд се споделят и от настоящата инстанция. Първият съд е посочил установените обстоятелства и въз основа на кои доказателствени материали са установени. Липсват основания, които да мотивират въззивният съд да промени направените в първоинстанционния съдебен акт фактически констатации, тъй като в мотивите му са обсъдени с необходимото внимание и прецизност събраните по делото доказателствени материали и не е допуснато превратното им тълкуване. Въззивната инстанция, като извърши и собствена преценка на събрания доказателствен материал в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд намира, че не се налагат различни изводи по фактите и обосновано са приети фактическите обстоятелства. В тази насока, инстанцията не може да търпи упрек /каквото отправя защитникът /, защото при условията на чл.305, ал.3 от НПК от НПК и след пълен и обективен анализ на събраните доказателства, решаващият съд е мотивирал правните си изводи за взетото решение.

С оглед на установеното от фактическа страна, въззивната инстанция споделя направения извод от районния съд, че автор на инкриминираното деяние е Г. И. М..

При правилно изяснена фактическа обстановка районният е направил напълно обосновани правни изводи, като е приел, че въззивникът е осъществил от обективна и от субективна страна състава на престъплението по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1 от НК.

Предмет на престъплението е коноп с общо нето тегло 22,755 грама, както следва: Обект № 1/1 - коноп с нето тегло 10,904 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 23.40%; Обект № 1/2 - коноп с нето тегло 10,093 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 27.70%; Обект № 1/3 - коноп с нето тегло 1,300 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 28.70% Обект № 1/4 - коноп с нето тегло 0,424 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 26.20% и Обект № 2 - коноп с нето тегло 0,034 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол. Визираното вещество има забранителен режим на притежание, съхранение и употреба, поставено под контрол на списъка по чл.3, ал.2, т.1 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП, а именно Списък I - Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина, съгласно Приложение № 1 на Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични. Стойността на високорисковото наркотично вещество е установена съобразно Постановление на МС № 23/29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството.

Г. М. е осъществил изпълнителното деяние на горепосоченото престъпно деяние чрез държането на **.**.**** г. на предмета на престъплението, посочен погоре. Налице е довършено престъпно деяние, т.к. осъществявайки горепосочената форма на изпълнителното деяние, въззивникът е установил своя фактическа и юридическа власт върху посочените наркотични вещества. Всички тези действия е извършил без да има надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

От субективна страна М. е действал с пряк умисъл. Ясно е съзнавал, че държи процесното наркотично вещество, че същото представлява високорисково наркотично вещество, че го държи без надлежно разрешително и установява своя фактическа и юридическа власт върху наркотичното вещество, респ. ясно е съзнавал общественотоопасния характер на извършваното, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици.

Въззивният съд напълно споделя изводите на решаващият такъв, че конкретния случай не е малозначителен и неговата обществена опасност не е явно незначителна по смисъла на чл.9, ал.2 от НК, както и не е маловажен такъв по смисъла на чл.93, т.9 от НК. Съгласно цитираната разпоредба, “маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи вината обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Следователно, за да е налице “маловажен случай” на процесното престъпно деяние следва обществената му опасност да е значително по-ниска в сравнение с тази при обикновените случаи. Разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК обявява за непростъпно деянието, което макар формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественотоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. В конкретния случай, от събраните по делото доказателства не може да се приеме, че извършеното от М. е със значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с тази при обикновените случаи или пък с явно незначителна степен на обществена опасност или не е общественотоопасно поради своята малозначителност. Всяко притежание и съхранение на високорискови наркотични вещества без надлежно разрешително за това, съставлява деяние с висока степен на обществена опасност, която в процесния случай не е занижена от съдебно минало на подс.М., неговите характеристични данни, както и от количеството наркотични вещества и сравнително ниската им стойност. Правилно районният съд е посочил в тази връзка, че единствено ниската стойност на предмета на престъплението не може да вземе превес над установените със своята тежест факти. В действителност, общата стойност на инкриминираните наркотични вещества е ниска, но тя не е елемент от обективната страна на престъплението, а и ниската стойност на предмета не е достатъчно условие

да се приеме, че деянието е малозначително или маловажно. Видно от заключението по назначената по делото физикохимическа експертиза, в случая се касае за наркотик със сравнително висока концентрация на активно действащия компонент. Количеството на наркотика също не представлява „еднократна доза“, като от процесното количество могат да бъдат изготвени от 57 до 114 броя цигари. Всичко това може категорично да покаже, че степента на обществена опасност на деянието и дееца са високи и не може да се приеме, че е налице малозначителност, че обществената опасност на деянието е явно незначителна или същото представлява маловажен случай по смисъла на чл.354а, ал.5 от НК.

В резултат, като неоснователно се преценя искането на защитата, изложено в жалбата, за приложение на разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК или на тази по чл.93, т.9 от НК.

Въззивният съд се присъединява и към преценката на първия за неоснователност на възражението на защитата, поддържано и пред контролния съд, че подсъдимият не владее български език и поради липса на назначен негов преводач във фазите на наказателния процес му е нарушено съществено процесуалното право на защита. От данните по делото се установява, че на досъдебното производство, при привличане в качеството на обвиняем, Г. М. е заявил, че разбира разговорно български език и не желае писмен превод на постановлението за привличане на обвиняем, като е удостоверил с подписа си, че обясненията му са записани правилно. При проведеното по делото в първата инстанция разпоредително заседание, подсъдимият е участвал лично и със защитник, като при обсъждане въпросите по чл.248, ал. 1 НПК изрично са заявили, че в досъдебното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че няма необходимост от назначаване на преводач в производството. В съдебното следствие пред районния съд, подсъдимият, защитаван от упълномощен защитник, е дал подробни обяснения на български език без преводач. В съдебното заседание във въззивната съдебна инстанция подсъдимият демонстрира разбиране на зададените му на български език въпроси и отговаря на тях на български език. Ето защо, съдът намира, че възражението в посочения по-горе смисъл за допуснато съществено нарушение на процесуалното право на защита на подсъдимия, е неоснователно.

Като неоснователен въззивният съд прецени и довода на защитника, че първото действие по разследването е извършения спрямо подсъдимия обиск, който обаче бил ненадлежен. От доказателствената маса се установява категорично, че Бързото производство по делото е образувано със съставяне на акта за първото действие по разследването, което в случая е разпит на свидетеля Ж. К. Ж., протоколът от който е приложен на стр.24 от ДП. Спрямо подсъдимия обиск по смисъла на чл.164 от НПК не е бил извършван. Подсъдимият е предал предмета на престъплението доброволно с

Протокол за доброволно предаване от **.**.**** г., за съставянето на който, по преценка на настоящия съдебен състав, са спазени всички изисквания на процесуалния закон.

По отношение на наказанието:

За извършеното от подсъдимия престъпление по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1 от НК законът предвижда наказание лишаване от свобода за срок от една до шест години и глоба от 2 000 лева до 10 000 лева.

При определяне вида и размера на наказанието на подсъдимия, районният съд е отчетел всички налични смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства и правилно е преценил, че в конкретиката на случая са налице многобройни смекчаващи вината му обстоятелства. Като такива, правилно са отчетени чистото съдебно минало на М., младата му възраст, здравословните проблеми, които е имал със съня, които са го подтикнали да извърши инкриминираното деяние, оказаното съдействие на полицейските служители по време на проверката. Наред с посочените многобройни смекчаващи вината на подс.М. обстоятелства, правилно първоинстанционният съд е отчетел като отегчаващо вината му такова високата степен на обществена опасност на извършеното деяние, обуславяща се от високата динамика на този вид престъпления към настоящия момент в страната. Поради всичко това, съдът намира, че са налице основанията за приложение на разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 и ал.3 от НК като на подс.Г. М. правилно и обосновано не е било наложено наказанието глоба, а е било определено и наложено наказание лишаване от свобода за срок от три месеца.

Според контролния съд, определеното на минимума на предвиденото в текста наказание лишаване от свобода с приложението на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК при минимално предвидения в същата срок, се явява справедливо и съответно на целите, визирани в чл.36 от НК.

Обосновано и правилно районният съд се е произнесъл касателно веществените доказателства, както и относно направените по делото разноси като ги е възложил в тежест на въззивника Г. М..

Тъй като при извършената въззивна проверка не се констатира наличие на основания за изменение или отмяна на присъдата на Районен съд Ямбол, същата следва да бъде потвърдена изцяло.

Ръководен от изложеното и на осн.чл.334, т.6 от НПК и чл.338 от НПК, Ямболски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖАДАВА Присъда № 177/07.12.2023 г., постановена по НОХД № 889/2023 г. по описа на Районен съд Ямбол.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____